

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 43. Augustinus Trionsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

§. XLII.

Sæcul. XIV.
A. C. 1328.*Mors Caroli Pulchri. Philippus Valesius Franciæ Rex.*

Primo ejusdem mensis obiit Carolus Pulcher Rex Galliæ, postquam sex annis & uno mense regnaverat, & triginta tres annos vixerat. Quia non reliquit prolem masculam, corona transiit ad ejus patruelem Philippum Valesium, quem genuerat Comes Carolus Philippi Pulchri frater. Rex novus Remis dominica SS. Triadis 29 Maji ab Archiepiscopo Guilielmo Triensi solenniter inunctus regni clavum viginti duobus annis tenuit.

Cont. Nang.

p. 725.

p. 730.

§. XLIII.

Augustinus Trionfus.

Hoc anno 1328 decessit Augustinus Anconitanus celeberrimus Doctor ex Ordine Eremitarum S. Augustini, notior sub nomine Augustini Trionfi. Adhuc ætate florens aderat secundo concilio Lugdunensi anno 1274. Anconitanus patria tempus aliquod in Universitate Parisina, multos annos Venetiis, sed quam plurimos Neapoli transegit Regibus Carolo ac Roberto apprime charus: & ibidem vitæ cursum confecit natus annos octoginta.

Cave. 1290.

p. 517.

Hist. Ecclesiast. Tom. XXIII.

U ginta

Sæcul. XIV.
A.C. 1328

ginta quinque. Ejus opus præcipuum est Summa potestatis ecclesiasticæ Papæ Joanni XXII dedicata: ubi cernimus, quo usque tum temporis Papæ potestatem protenderint Doctores: nam author ibi affirmat sequentia.

Quæst. I.
art. I.

Solius Papæ potestas proxime venit a Deo: id explicat de potestate jurisdictionis in rebus tum sacris, tum profanis.

art. 3.

Papæ potestas est major quavis alia: quia is judicat de omnibus; & a nemine judicatur.

art. 7. 8.

Papæ potestas est sacerdotalis ac regia: quia is obtinet vicem Christi, qui utramque habebat: est spiritualis & civilis, quia qui potest id, quod est plus, potest etiam illud, quod est minus. Au-

Q. 4. ar. 3.

thor non omittit tractare quæstionem tantopere agitatam ob S. Cælestinum, nempe an Papa se possit abdicare munere? & concludit hoc eum posse. Asse-

Q. 5. a. 1. 6. 7.

rit Papam exauthorari non posse ob ullum crimen, nisi ob hæresim; & hoc in casu eum posse moveri gradu per concilium generale, & condemnari etiam post mortem. Nemo appellare a Papa potest ad concilium generale; quia concilium a Papa suam authoritatem accipit.

Q. 6. a. 6.

Ad Papam ut Ecclesiæ caput pertinet statuere, quid sit de fide: ac injussu ejus

Q. 10. a. 1. 4.

inquirere in hæresim nulli licet. En fundamentum tribunalium Inquisitionis. Pa-
pæ

pæ solius est Sanctos edicere: neque hac in re falli potest.

Sæcul. XIV.
A. C. 1328.

Q. 14. a. 1. 4.

Q. 19. a. 1. 3.

a. 4. 5.

Q. 21. a. 1.

Q. 22. 23. 24.

Q. 26. a. 34.

35.

Q. 27. a. 1.

Q. 28. a. 6.

Papa solus est sponsus Ecclesiæ universalis: in qualibet diœcesi habet jurisdictionem proximam, quia Episcoporum omnium jurisdictio ab eo proxime manat: & licet magis proprie Romanus sit Episcopus, potest per se ipsum, aut per substitutos in qualibet diœcesi, & in quavis parœcia facere, quod possunt Episcopi & Parochi. Papam decet residere Romæ potius quam uspiam alibi tum ob dignitatem urbis, tum quia ejus est Dominus civilis. Hæc sententia eo dignior notatu est, quod opus sit dedicatum Papæ Joanni XXII Avenione sedendi: at nempe author erat Italus. Posthæc agit de obedientia Papæ præstanda non modo a Christianis, sed & ab ethnicis ac Judæis. Contendit esse Papæ, ut de tyrannis poenas repetat etiam civiles, & classicum sacrum contra eos cani jubeat. Probabiliter intelligebat parvos tyrannos, quorum plena erat Italia.

Papa solus contorquere anathemata potest: quia solus potest interdicare communionem Christianorum omnium: Episcopi non id possunt nisi per jurisdictionem ab eo sibi collatam, & definitam. Papa hæreticos poenis afficit non solum sacris, verum etiam profanis, scilicet publicatione bonorum & supplicio corporum

U 2

rum

Sæcul. XIV.
A.C. 1328.

Q. 29.

Q. 32. a. 3.

Q. 33. a. 3.

a. 3. 4.

a. 6. 7.

Q. 36. a. 3.

Q. 38.

Q. 39.

Q. 40.

rum per operam Magistratus civilis. Papæ potestas per condonationes noxarum sub terram usque penetrat, nimirum in flammæ piaculares, ac in sedes infantium: utrumque locum exspoliare potest.

Papa Imperatorem possit per se ipsum eligere sine ministerio Electorum, quos constituit. Nam illud, quod tum credebatur, author pro certo ponit, Papam Gregorium V. Imperatoris Ottonis III. tempore septem Electores Imperii sic instituisse, ut sunt etiamnum: quod nullus illius ætatis scriptor docet. Eodem fundamento nixus asseverat a Papa Electores mutari, & aliunde quam ex Germania sumi, aut Imperium reddi hæreditarium posse. Negat etiam, Papam ab Imperatore profanum dominium suum habere, tametsi de donatione Constantini non dubitat. Hic Princeps, ait Trionfus, duntaxat S. Silvestro restituit, quod ante baptismum suum inique possederat. Papæ autoritas Imperium a Romanis ad Græcos, a Græcis ad Germanos transtulit, & sic ad alios transferre possit. Imperator electus, nisi confirmatus coronatusque a Papa fuerit, eique juraverit fidelitatem, Imperii clavum tractare nequit. Denique Papa Imperatorem detrahente de fastigio, eique obnoxios a juramento fidelitatis absolvere potest.

Cuncti

Cuncti Reges cæteri pariter tenentur obedire mandatis Papæ, ac profanam potestatem ei suam in acceptis referre tanquam Christi Domini Vicario omnem jurisdictionem in rebus sacris & civilibus habenti: & quisquis seu a Rege quopiam, seu ab Imperatore læsum se videt, ab ejus sententia potest ad Papæ judicium appellare. Hic Reges cunctos publice peccantes corrigere, ob justam causam de gradu dignitatis dejicere, Regemque alium quolibet in regno creare potest. Hæc sunt principia, ex quibus Bonifacius VIII emendare Philippum Pulchrum volebat. Atque ista satis indicant, quo usque protulerint Papæ potestatem Doctores illius temporis; & quam odiosa sit reddita, cum studiose nimis extolleretur.

Sæcul. XIV.
A. C. 1328.

Q. 45. a. 1. 2.

a. 3.

Q. 46.

Sup. Lib. 95.
s. 7.

§. XLIV.

Ludovicus Bavarus exauthorat Papam.

Interim Romæ agere Imperatorem pergens Ludovicus Bavarus die Jovis 14 Aprilis in foro S. Petri senatum sive conventum habuit imperatorio ornatu insignis, folio basilicam Vaticanam inter ejusque gradus erecto insidens, ac Præfulum, Clericorum, Regularium, Judicum,

J. VII. l. 10.
c. 69.